

ГЕЙКО Марія Дмитрівна (04. 12. 1956, Київ) — графік. Сестра [О. Гейко-Матусевич](#). Член НСХУ (1984). Закін. Київський художній інститут (1981; викл. *В. Чебаник*, *А. Чебикін*), творчі майстерні АМ СРСР у Києві (кер. [М. Дерегус](#), 1982–85). Співпрацює з видавництвами Києва та Москви, зокрема «Марка України». 1992–93 —

художниця амер.-укр. спіл. підприємства «Інновац. інформ. технології». Від 1993 працює у комп'ютер. графіці. Розробила логотипи г. «Киевские новости», «Наша республика», «Плюс-минус», «Стадион», «Деловая газета», «Новая газета». 1996–2003 — художниця полігр. видань Міжнар. гуманітар. центру «Розрада». Займається станк. графікою (естамп, офорт) та дизайном полігр. видань — книжк. і рекламним. Учасниця респ. (від 1978) та всесоюз. (від 1982) мистецьких виставок. Роботи зберігаються у Харків., Черніг., Луган., Бердян. (Запоріз. обл.) ХМ.

Основні твори

серії офортів – «Українські народні думи» (1984), «Суєта миттєвостей» (1986), «Розмови» (1995), «Сотворення вина» (2003); серія літографій «Портрет сучасності» (1985); триптих «Птахолов» (1989); іл. та оформлення роману Л. Костенко «Маруся Чурай» (К., 1983), поеми Т. Шевченка «Тополя» (К., 1987), романів – «Тайная сила роста» А. Іваницького (Москва, 1990), «Храм Афродіти» А. Стражного (К., 2003); блок марок «Welcome to Ukraine!» (2004; Премія ім. Г. Нарбута у галузі філателії, 2005).

[В. М. Прядко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Гейко Марія Дмитрівна / В. М. Прядко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28966>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).